

*Napoleon
en het
Mysterie van de
Hiërogliefen*

Jean Dewaerheid

Al verschenen:

1. "Onze Harmonie" (2006) in samenwerking met Cédric Dewaerheid.
2. "Laurent Emile Dewandeleer, mijn grootvader" (2007)
3. "Comoedia" (2008)
4. "100 jaar Fanfare Gevaertskring" (2009)
5. "Het Mysterie van de Houten Bommen" vertaling (2010)
6. " 't Is voor ons" oorlogsroman (2011)
7. "Papy, c'est quoi la guerre?" roman (2012)
8. "Napoléon Timbré, une conférence" (2013)
9. "Napoleon Verzegeld, een voordracht" (2013)
10. "Senatus" SF-roman; Nederlandstalige versie (2014)
11. "Senatus" Franstalige versie (2015)
12. "150 jaar muziek in Machelen" (2016)

Van dezelfde auteur, verschenen bij www.amazon.co.uk

13. "Veritas", een SF-roman, Engelstalige versie (2017)

Van dezelfde auteur, verschenen bij www.amazon.fr

14. "Napoleon en de gevolgen van zijn beleid" (2017)
15. "De Avonturen van een Veritas." roman (2018)
16. "De Vrouwen van Napoleon" (2019)
17. "Napoléon et Moi" roman (2020)
18. "FENIX" roman policier (2021)
19. "IVARAN" misdadroman (2022)

Meer informatie op www.dewaerheid.be

Met dank aan de lezers van de eerder gepubliceerde werken over Napoleon. Hun op- en aanmerkingen, suggesties en felicitaties hielpen bij het verwezenlijken van deze nieuwe benadering van Napoleon.

Ook een oprecht dankwoord aan de corrector van dienst, dochterlief Vanessa.

« Je suis tout à l'Égypte, elle est tout pour moi »

Jean-François Champollion

1. Wat voorafging

‘Dag Dimitri, wat ben ik blij je nog eens te mogen verwelkomen thuis.’

‘Graag gedaan, Jean. Ik moet toegeven dat je me verbaasd hebt met je persbericht. Een twintigste boek, dat kan tellen.’

‘Klopt, schrijven is en blijf een hobby. Het is niet dat ik om de zoveel maanden een boek moet uitgeven, hé.’

‘Uiteraard niet, maar de regelmaat waarop je schrijft is toch indrukwekkend. Twintig boeken gepubliceerd in minder dan 17 jaar is wel een prestatie die de lezers van de krant kunnen appreciëren.’

‘Bedankt voor het complimentje.’

‘Graag gedaan hoor, des te meer dat je in verschillende talen schrijft.’

‘Dat is zo, al is de reden niet altijd dezelfde.’

‘Leg eens uit.’

‘Ik schrijf meestal in het Nederlands.’

‘Als goede Vlaming.’

‘Je weet toch dat ik dat etiket niet apprecieer,’ laat ik bitsig vallen.

‘Ja, dat was ik even vergeten.’

‘Hoe dan ook, als ik de rekening maak dan zul je opmerken dat ik 14 boeken in het Nederlands heb uitgegeven, 1 enkel in het Engels en dan ja, toch 5 in de taal van Molière.’

‘En hoe komt dat?’

‘Mijn eerste Franstalig boek kwam er zeer toevallig. Eigenlijk schreef ik het op verzoek van de heer Chevassut, de uitgever van *Les Presses du Midi*, in Frankrijk.’

‘Hoezo?’

‘Ik had van hem de opdracht gekregen om “*L’Énigme des Bombes en Bois*” te vertalen.’

‘Dat is die zaak over het droppen van houten bommen op houten vliegtuigen, toch?’

‘Inderdaad. De auteur, Pierre-Antoine Courouble had me voorgesteld zijn werk naar het Belgisch te vertalen.’

‘Het Belgisch?’, herhaalt Dimitri met een brede glimlach.

‘Ja, het is niet altijd evident om een Fransman de taalsituatie in België uit te leggen. Dat heb je zeker ook al vastgesteld.’

‘Ik bevestig.’

‘De afspraak met Courouble was dat ik, in ruil voor de digitale versie van zijn “*Bombes en Bois*”, een Nederlandstalige versie zou schrijven. Alles wat ik moest doen, was mijn CV naar de uitgever sturen. Ik maakte me echter weinig illusies, maar tot mijn grootste verbazing kreeg ik enkele dagen later het groen licht van de uitgever.’

‘Je CV maakte dus duidelijk indruk.’

‘Blijkbaar wel. Ik ben dan maar meteen begonnen met de vertaling, al nam dit veel meer tijd in beslag dan oorspronkelijk gedacht. Pierre-Antoine schreef een zeer gedetailleerd werk en zijn taal is niet alleen uiterst verzorgd, maar ook zeer technisch.’

‘Geen gemakkelijke opgave dus.’

‘Eenmaal die zware klus achter de rug, ben ik ook begonnen met lezingen te geven over dat “Mysterie van de Houten Bommen.’

‘Over hoeveel lezingen hebben we het dan?’

‘Verleden maand was het de 67ste.’

‘Dat kan tellen!’

‘Uitgever Chevassut was bijzonder tevreden dat ik zoveel “reclame” maakte over dat boek van Courouble dat hij me een voorstel deed dat ik eigenlijk niet kon weigeren.’

‘Je maakt me benieuwd.’

‘Hij zou mijn volgend boek gratis publiceren.’

‘Gratis? vraagt Dimitri met een diepe rimpel in zijn voorhoofd.

‘Alle kosten waren voor hem, maar er was wel een keerzijde aan de medaille. Mijn auteursrechten bedroegen amper 8 %.’

‘Is dat veel?’

‘Ja en nee. 1,6 euro per boek is eigenlijk niet veel, maar aan de andere kant moest ik zelf niets investeren. Uiteraard, als je een miljoen exemplaren verkoopt, dan wordt het een ander verhaal.’

‘Dat zal wel.’

‘Maar ik ben geen Tolkien, hé.’

‘En die Franse uitgever heeft dus een Nederlandstalig boek gepubliceerd?’

‘Klopt. Zo is mijn oorlogsroman *’t Is voor Ons* gepubliceerd bij de zesde uitgever van Frankrijk. Enkele maanden later vroeg Chevassut me ook een Franse versie van het boek te schrijven, wat ik niet kon weigeren.’

‘Jean, hoe zou jij je het best omschrijven?’

‘Ik herinner me nog heel goed je eerste reportage over mij. Je noemde me dorpschrijver. Later werd die benaming omgedoopt tot auteur, wat dan ook het voordeel heeft tweetalig te zijn.’

‘Mag ik je ook zondagsschrijver noemen?’

‘Natuurlijk, maar dat houdt dan ook in dat de weken meerdere zondagen hebben’, en nu is het mijn beurt om te glimlachen.

‘Ik zie wat je bedoelt, maar mag ik je ook een zeer persoonlijke vraag stellen?’

‘Daarvoor zijn we hier.’